

GONA

GONA - AINA JOHDOSSA

ESPOON RESERVIN TIEDOTUSLEHTI

II / 2002

ASESANKARIT PADASJOELLA

KOMMANDOT ISKEE CITYYN

MAJOITE PELKÄSTÄ KANKAASTA

TORK:N HURU-UKOT KERTAAMASSA

**TAPIOLAN RESERVIUPSEERIT RY
ESPOON RESERVILÄISET RY
ESPOON MAANPUOLUSTUSNAISET RY**

TOIMINTAKALENTERI

Kalenteriin on koottu omat tapahtumamme sekä parhaimmistoa muiden tapahtumista. Seuraa Helsingin Reservin Sanomista kaikkien kerhojen tarjontaa, ne on tarkoitettu vapaasti kenelle tahansa kiinnostuneelle.

Lisätietoja, yhteystiedot sekä paljon juttuja tapahtumista löydät seuraavilta kotisivuilta:

www.taru.pp.fi www.nic.fi/~eskat www.mpkry.fi

Taru+ESR+EMPN - Espoon paikallisosasto - Maanpuolustuskoulutus ry

AMMUNNAT

TaRun ja EsResin pistooliammunnat sunnuntai-iltaisin
6/10, 20/10, 3/11, 17/11 ja 1/12.

Lisätietoja ja ilmoittautumiset Kari Puustinen 040-7389394
tai kari.puustinen@smt.fi

GONA -Toimitus:

Heikki Valkonen Arto Pulkki
Erkki Stenman Kimmo Karinen
Perttu Salonen Ville Maijanen

Kuvat: Heikki Valkonen, Asmo Tenhunen,
Erkki Stenman

Piirroksat: Heikki Valkonen, Erkki Stenman

Painos: 1200 kpl
Osoite: Tapiolan Reserviupseerit ry
Valkjärventie 1, 02130 Espoo

E-mail: toimisto@taru.pp.fi
Kotisivu: www.taru.pp.fi

Puhelin ja fax toimitilaan 09 - 455 7905 sekä NMT 049-389 850
Pelastuspalvelu 0500 - 389 850 / Erkki Stenman
0500 - 628 797 / Ari Haavisto

SISÄLTÖ:

Toimintakalenteri	3
Pääkirjoitus	4
Kerhopalstat	6
Perinteinen kertausharjoitus	10
Koulutustoimintaan mukaan	14
City 2002 harjoitus	16
Valistusupseeri	20
Runopalsta	24
Padasjoen ammunnat	26
Majoitteita maun mukaan	28

<u>Nro</u>	<u>Aineisto</u>	<u>Ilmestyy</u>
III/2002	15.11.2002	16.12

Kannen kuva: Padasjoella verrattiin rykkäkkö kivääreitä, mutta hauskaakin oli.

LOKAKUU

- Syksyn sateet ja tuulet houkuttelevat sohvaperunaksi, mutta ota reserviläisniskastasi kiinni ja lähde lenkille kohottamaan taistelukuntoasi.
- 8.10. Espoon Reserviläisten syyskokous, Kimmo Karinen, Taistelulukio klo.17.30 lähtien.

MARRASKUU

- 2.11. **Espoon Maanpuolustuspäivä Tapiolan taistelulukio klo 11-15 osoitteessa Tuulikuja 5. Lisätietoja: Ville Maijanen, 040 - 5111 681**
Uusien jäsenten tutustumistilaisuus - myös vanhat parrat tervetulleita esittäytymään. Katso tarkempi juttu toisaalla tässä lehdessä.
- 6.11. Tapiolan Reserviupseerien vuosikokous, Veli-Heikki Saari, Taistelulukio klo 18 lähtien.
- 30.11. Talvisodan alkamisen muistopäivä, Helsinki, MPK ry, piiripäällikkö puh. 09-181 24603

JOULUKUU

- 6.12. Perinteiset Itsenäisyyspäivän juhlallisuudet
Lipunnosto Tapiolan kulttuurikeskuksen pihalla klo 9
Kunnianosoitus Espoon Vanhan Kirkon sankarihaudalla klo 11.30
Juhlatilaisuus Helsingin yliopiston juhlasalissa
- 24.12. Jouluaaton kunniavartio Espoon Vanhalla Kirkolla, vapaita vuoroja voi kysellä Tomi Alajoelta, puh. 040 - 7786199

PÄÄKIRJOITUS

**Jäsenhankintakampanja käynnistyy
Espoossa yhteisenä ponnistuksena oman
asuinalueemme reserviläisjärjestöjen,
piirien sekä Helsingin Sotilasläänin kanssa.**

Tapiolan Reserviupseerit ja Espoon Reserviläiset järjestävät yhteisen jäsenhankintakampanjan Espoon alueella syys- ja lokakuun aikana. Hanke on mittava, noin 8000 reserviläistä saa syksyn aikana Helsingin sotilasläänin ja kerhojen yhdessä postittaman henkilökohtaisen kirjeen. Kirje sisältää Helsingin Reservin Sanomat, erikoispainoksen Gona-lehdestä, sotilasläänin saatekirjeen, sekä valmiiksi maksetun jäseneksi-ilmoittautumislomakkeen.

Projektin rahoituksesta vastaavat Helsingin upseeri- ja reserviläispiirit, sekä Helsingin Reservin Sanomat. Yksi pilottihankkeen tarkoitus on kokeilla, miten henkilökohtainen kirje toimii jäsenhankintakanavana suhteessa kustannuksiinsa. Toinen tärkeä sivutuote on reserviläisharrastuksen saama julkisuus tarkkaan valitussa kohderyhmässä.

Sotilasläänin kuoressa tuleva henkilökohtainen kirje takuulla avataan ja sisältö tutkitaan tavallista tarkemmin. Lehtien lukeminen nostaa vähintään reserviläistietoisuuden tasoa ja kaikki uudet jäsenet ovat toiminnalle kullan arvoisia. Näin myös Helsingin sotilasläänin pitää valitun linjan mukaisesti aktiivisesti yhteyttä reserviinsä. Jos jäsenhankintakampanjasta saadut kokemukset ovat myönteisiä, liitot ja piirit voivat tuotteistaa uuden tavan jäsenhankinnalle yhdessä sotilasläänien kanssa koko Suomessa.

Jäsenhankintakampanjaan liittyy Espoon ”taistelulukiolla” lauantaina 2. marraskuuta klo 11.00 – 15.00 järjestettävä Espoon Maanpuolustuspäivä. Tapahtuman järjestävät Taru ja ESR yhdessä, ja se on avoin kaikille. Tilaisuudessa esitellään kerhojen toimintaa, reserviläisharrastusta yleensä, kurssitarjontaa. Ylimääräisenä vetonaulana rakennetaan tapahtumaan keräilijöiden kokoelmista koottu laaja asenäyttely. Pääsymaksua ei luonnollisesti peritä ja kaikki kansalaiset ovat lämpimästi tervetulleita tutustumaan yhteiseen asiaan.

Jäsenhankintakampanjan postitusotos on ajettu asevelvollisuusrekisteristä lähinnä postinumero ja ikärajausilla. Postia saattaa tarkistuksista huolimatta tulla myös jo nykyisellään kerhoihin kuuluville. Tällöin asiaa ei luonnollisesti tarvitse huomioida ja materiaalin voi antaa vaikka naapurille luettavaksi. Helsingin Reservin Sanomien syyskuun numero on myös keskittynyt kannen ja keskiaukeaman verran Espoon kampanjaan. Kampanjan aikana on hyvä hetki aktivoida kaveripiiriä ja muita sopivia henkilöitä yhdistysten jäseniksi. Tarkempaa tietoa saa esim. kerhojen hallitusten jäseniltä tai suoraan liitoista tai piireistä.

Syksyisin terveisin karhumetsältä palannut

ylil Ville Maijanen
Varapuheenjohtaja
Tapiolan Reserviupseerit ry

**ESPOON MAANPUOLUSTUSPÄIVÄ
TAPIOLAN TAISTELULUKIOLLA
LAUANTAINA 2.11.2002 KLO 11-15
OHJELMASSA:
-kerhot esittäytyvät
-reserviläisyys harrastuksena
-maanpuolustuskurssit ja vapaaehtoiset
kertausharjoitukset
-espoolaisten asekeräilijöiden kokoama laaja
asenäyttely**

Espoon Reserviläiset ry

Kesä meni ja syksy tuo tullessaan uutta toimintaa. Kaikki aktiivisesti mukaan.

Saatko vastinetta jäsenmaksullesi?

Jäsenmäärämme on kasvanut hieman viime vuosina ja on tällä hetkellä noin 220. Se on vähän verrattuna siihen, mikä on Espoon väkiluku. Tapahtumiimme osallistuu alle 10 prosenttia jäsenistöstämme. Tärkeää on, että muistat maksaa jäsenmaksusi, mutta vieläkin mukavampaa olisi nähdä jäsenistöä aina silloin tällöin. Aktiivisimmat jäsenemme eivät jaksu loputtomiin eli uutta verta kaivataan mukaan uusia ideoita tuomaan ja toimintaa kehittämään. Jotta saisit vastinetta jäsenmaksullesi, niin ota yhteyttä ja kerro mitä toimintaa haluaisit ja mihin olisit valmis tulemaan.

Joko Kaverisi on meidän jäsenemme???

Toimintamme rahoitetaan pääsääntöisesti jäsenmaksutuloilla. Jotta toiminta voisi tulevaisuudessakin olla yhtä virkeää tai jopa vieläkin virkeämpää, niin uusia jäseniä on saatava remmiin. Reserviläisliitto palkitsee uusien jäsenten hankkijan. Muista ilmoittaa uuden jäsenen tietojen mukana oma jäsennumerosi, niin aktiivisuutesi huomioidaan. Tietenkin uuden jäsenen on maksettava jäsenmaksu, jotta pistetilisi kertyy. Parhaalle jäsenhankkijalle on luvassa hotellipaketti.

Mennyttä ja tulevaa

Kesäkuukausien aikana reserviläisillä on tapana viettää lomansa kukin omalla tahollaan, mutta perinteisille Padasjoen kesäpäiville osallistuimme jälleen. Lisäksi reserviläisten pääsotaharjoitus Ressu2002 on teettänyt runsaasti suunnittelutyötä. Tämän numeron ilmestyessä ko. harjoitus on jo takana, mutta erikoisraporttaasi on luvassa tulevassa numerossa.

Yhdistyksemme syyskokous pidetään 8.10. klo. 17.30 Tapiolan toimintakeskuksessa, Tuulikuja 5. Käsittelyssä sääntöjen mukaiset asiat sekä kahvitarjoilu. Tervetuloa!!

Älkää toki unohtako Espoon Maanpuolustuspäivää, jota vietämme 2.11. Tapahtumasta on enemmän tarinaa toisaalla tässä numerossa.

Oletko jo ilmoittanut sähköpostiosoitteesi? Ilmoita se niin saamme tiedon kulkemaan ja karavaani porhaltaa eteenpäin. Puheenjohtaja: **Kimmo Karinen** p. 801 2071 espoo@helresp.fi
Sihteeri: **Ari Haavisto** p. 0500-628797 ari.haavisto@hut.fi

Espoon Maanpuolustusnaiset ry

Syksy lähestyy ja toiminta alkaa!

Hallitus kokoontui heti elokuun alussa ja suunnitteli monipuolisen ohjelman koko syksylle. Merkitse heti mielenkiintoiset tapahtumat kalenteriisi. Loppuvuoden tapahtumista, mm. itsenäisyyspäivän juhlallisuuksista ja joulumyyjäisistä tiedotamme vielä erikseen. Ota yhteyttä ja tavataan!

Elsi Tuominen

Kuukausikokoukset

Syyskuu: Kokous keskiviikkona 18.9.2002 klo 18 alkaen Tapiolan Palvelukeskuksessa (Itätuulenkujat 4).

Keskustelemme yhteistyöstä sotaveteraanien kanssa.

Lokakuu: Tutustumiskäynti Alvar Aallon taloon keskiviikkona 9.10. klo 17.30 alkaen
Huom! Ole ajoissa paikalla. Esittely alka klo 17.30! Sisäänkäynti taloon maksaa 6 euroa/henkilö. Sisäänkäynti sisältää opastuksen ja lyhyen esittelyn Alvar Aallon töistä. Tämän tutustumiskäynnin kukin kustantaa itse. Alvar Aallon koti ja toimisto sijaitsevat osoitteessa Riihitie 20, Munkkiniemi. Ilmoittaudu etukäteen Elsi Tuomiselle. Voit ottaa myös ystäväsi mukaan!

Marraskuu: Yhdistyksen syyskokous keskiviikkona 13.11. klo 18 alkaen Tapiolan Palvelukeskuksessa

Joulukuu: Joulusauna keskiviikkona 11.12. klo 18 alkaen Oittaaan Ulkoilukeskuksessa.

Ilmoittaudu Elsi Tuomiselle.

Jäsenkokoukset joka kuukauden toinen keskiviikko kello 18.00
Tapiolan Palvelukeskuksessa, Itätuulenkujat 4 (Etolan vieressä)

Elsi Tuominen, pj	040 718 5907	elsi.tuominen@iki.fi	Latvatie 2F, 02710 Espoo
Laura Tiilikainen, vpj	040 563 3169	laura.tiilikainen@iki.fi	
Kukka Viitala, siht.	548 2047		Kalasääksentie 3C, 02620 Espoo
Tuula Hannuksela	050 371 7977	tuula.hannuksela@hoyryveturimatkat1009.fi	
Kaisu Harala	040 590 6643	kaisu.harala@kolumbus.fi	
Anita Salojärvi	050 574 5212		
Annikki Salminen	050 560 4984		

Espoon-Kauniaisten Paikallisosasto

Ammuntaa ekoaseilla

Ekoaseammunnat paikallisosastolaisille Tapiolan toimintakeskuksessa alkavat taas syyskaudella. Katso tarkemmat ajankohdat Reservin Sanomista tai tiedustelee Koposelta. Nyt on hyvä tilaisuus kohentaa ampumataitoja paikallisosaston Eko-Aims-aseilla (laser-aseita). Ammunnat sopivat sekä kokeneille että kokemattomille. Vastaavan tyyppistä laitteistoa käyttävät myös kilpa-ampujat talvikaudella valmistautuessaan seuraavan kauden kilpailuihin. Tarvittaessa annetaan ammunnan opastusta. Tilaisuus on ilmainen. Käytössä pistooli, tarkkuuskivääri ja rynnäkkökivääri. Ei tarvitse erikseen ilmoittautua. Tiedustelut Hannu Koponen p. 040-745 2326, hannu.koponen@icenet.fi.

Kuntojumpaa ja itsepuolustustaitoja

Peruskunnan kohottamista nousujohteisesti ja itsepuolustustaitoja tarjolla paikallisosastolaisille keskiviikkoisin alkaen klo 19.00. Jumppaohjelman pituus on noin tunnin. Mukaan vapaa-ajan liikunta-asu, jumppapatja tai makuualusta sekä vesipullo. Jumppa pidetään taistelulukiolla eli EsKaPaikOs:n tiloissa. Jumppa sopii kaikenikäisille ja -kuntoisille. Mukaan hauskaa urheilumieltä. Tilaisuus on maksuton. Tiedustelut Jan Ek p. 09-803 3600 tai 050-543 1043

TOIMINTAA

tarkemmin kotisivuilta:
www.nic.fi/~eskat

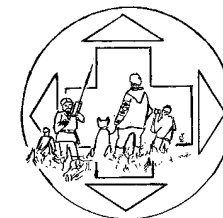
YHTEYSHENKILÖT

Päällikkö	Majuri Heikki Simola	050 549 5277	heikki.simola@mandatum.fi
Apulaispäällikkö	Kapt Kai Haatainen	040 748 7099	kai.haatainen@pharma.novartis.com
EspPaikK:n päällikkö	Kapt Harri Ruotsalainen	050 526 4848	harri.ruotsalainen@sci.fi
Koulutusupseeri	Ltn Laura Tiilikainen	040 563 3169	laura.tiilikainen@iki.fi
Ampumaupseeri	Kers Veijo Rautio	040 555 8165	veijo.rautio@helsinki.fi
Tiedotusvastaava	Hannu Koponen	040 745 2326	hannu.koponen@icenet.fi
TstoR:n johtaja	Virve Puumalainen	040 837 0237	murmeli@maili.net
Naisten yht.henkilö	Elsi Tuominen	040 718 5907	elsi.tuominen@tellabs.fi

Kotisivut: <http://www.nic.fi/~eskat>

**Onko jäsentietosi ajan tasalla - onko lähipiirissäsi mahdollisia uusia jäseniä?
Ota yhteyttä toimistoryhmään, Mirka Teittiseen: mirte@kolumbus.fi.**

Vapaaehtoinen Pelastuspalvelu

ESPOON VAPEPAN RINTAMALLA

Etsinnän johtopaikoilla on vajaamiehitys. Ryhmän, joukkueen ja komppanian kokoisten etsintäyksiköiden johtoon kaivataan lisähenkilöstöä. Lähde mukaan Vapepan maastotoimintaan testaamaan ja harjoittamaan johtamistaitojasi. Kaikki tarvittava erikoiskoulutus annetaan, eikä maksa sinulle mitään. Jos johtotehtävät pelottavat, niin tavallista rivimiehistöäkin tarvitaan. Kun jonkun kerran olet saanut rivimiehen kokemusta, niin ehkäpä haluat kokeilla taitojasi myös johtoryhmässä.

Ota yhteyttä: erikki.stenman@luukku.com tai puhelimella 512 25 23.

MENNEET ETSINNÄT

19-20.4. VAPEPAN SEMINAARI, JÄRVENPÄÄ. Perjantain iltopäivällä alkoi koulutus, joka vuorokauden kuluttua muuttui teoriasta käytännön harjoitukseksi. Seminaariin osallistui Etelä-Suomen johtavia viranomaisia ja vapaaehtoisia kaikkiaan 35 henkeä. Järvenpäässä harjoiteltiin muun toiminnan ohella puhumaan samoista asioista samalla kielellä.

4.5. SOLVALLA. Poliisi hälytti Espoon Vapepan lauantai-iltana kello 20.10. Itsetuhoinen nuorehko mieshenkilö oli jossain Solvallon itäpuoleisessa maastossa. 38 vapaaehtoista noudatti kutsua. Etsijät havaitsivat etsittävän kello 23.15, kun tämä tuli metsästä maantielle.

24-26.5. PORKKALAN NIEMELLÄ ”SAPELI 2002” HARJOITUS. Suuri merivartioston, poliisin ja vapaaehtoisten yhteisharjoitus.

30.7. KIRKKONUMMEN VEIKKOLA. Eläkeikäinen marjamies oli kadoksissa. Hälytys vapaaehtoisille myöhäisillalla kello 22.20. Johtoryhmän hälytys ja alkupalaverit menossa, kun poliisi peruutti avunpyynnön etsittävän löydyttyä.

31.7.-1.8. ESPOON LAURINLAHTI. Hälytys tuli kello 16.40. 10-vuotias poika oli ollut kateissa jo yli vuorokauden. Ennen Vapepan tuloa pelastushelikopteri tutki ranta-alueita lämpökameralla. 68 vapaaehtoista tuli paikalle kutsun saatuaan. Etsintä keskeytettiin kello 00.50. Poliisi pyysi johtoryhmän saapumaan kello 18.00 Nihtisiltaan. Etsittävä tuli kuitenkin kotiinsa tätä ennen ja etsintä päättyi 16.45 aikaan.

JA SITTENTULEVA AKOULUTUSTA:

7-8.9.	Taisteluparin ensiapukurssi.	www.mpkry.fi
4-6.10.	Opiskelijan turvakurssi.	Seppo Sonkeri pt. 50561, 040 588 8770
13 ja 16.11.	Pepan peruskurssi. Asta Ruuskanen	0400 785 408, asta.ruuskanen@nic.fi

HURU-UKOT KERTAAMASSA

Torjuntapataljoonan torjuntakomppaniat, eli TorK:t, ovat tarkoitettu osaksi pääkaupunkimme puolustussuunnitelmaa. Sijoitukseni on yhden tuollaisen rivitaistelijana. Perustaminen, kohdistusammunnat sekä loppuhuipennuksena ollut sovellettu vaihe olivat Santahaminassa ja taisteluumunnat Syndalennin harjoitusalueella, Hankoniemessä. Tämä oli viimeinen kutsu tälle joukolle.

Kotiuduin Upiniemestä kesällä -90 ja ensimmäinen kertausharjoitus osui kohdalle -93, jolloin tuoreet siloposkiset reserviläiset ahkeroivat eräällä Suomenlahden saarella. Tällä kertaa oli tarkoitus kerrata perusmaanpuolustustaitoja Santahaminassa ja Syndaleniassa. Ensimmäisenä aamuna löysin itseni jonon jatkona Santahaminan varusvarastolta. Toiminta oli tehokasta, kävelin hitaasti käytävää eteenpäin ja säkkiini sullottiin varusmiesten toimesta tarvittavat varusteet. Varusteemme siirtyivät autokyydillä valmiiksi kasarmien eteen. Loistavaa palvelua!!

Alkupuhuttelu oli elokuvasalissa, jossa majuri kertoi harjoituksen yleisen kulun. Havaitsin, että porukka oli muuttunut yhdeksässä vuodessa melkoisesti; kasvot olivat ahavoituneet ja paroituneet, vyötäröille oli tullut lisää massaa, olipa joitakin ponihäntiä ilmestynyt jne. Mietiskelin, mikä mahtaa olla porukan motivaatio kyseiseen harjoitukseen. Omassa motivaatiossani ei ollut vikaa, olenhan ollut vapaaehtoisessa maanpuolustustoiminnassa mukana jo vuosia. Puhuttelun jälkeen meidät jaettiin joukkueisiin ja johdettiin keskusampumaradalle suorittamaan kohdistusammuntoja (3+3+5 laukausta). Tähtäimensiirron salaisuudet olivat hukassa rivimiehiltä sekä myös alijohtajilta. Negatiivinen piirre oli, ettei ennen ammuntoja kerrattu tähtäimensiirron perusteita eikä oikeaa ampuma-asentoa, vaikka ne olivat kaikilta hukassa, alijohtajia myöten. Opastin muita säätämään tähtäimiä, kun ei johtajilta tullut heille apua. Joukkueenjohtaja (res.luutnantti) veti mallikkaasti ammunnat (kuten TaRun jäsenen pitääkin).

Tulosten puolesta hienosti menneiden ammuntojen jälkeen oli vuorossa taajamataistelusta (TAT)-koulutusta Helsinki-simulaattorissa sekä ulkona kasarmien seinustoilla. Toimivat johtajat kouluttivat ihan pätevästi. Mielenkiintoinen havainto on, että suoritteiden yksityiskohdat muuttuvat vuodesta toiseen. Olen suorittanut muutaman MPK ry:n kaupunkitaistelukurssin ja aina ovat suoritustavat olleet erilaiset, näin tälläkin kertaa. Tämä koskee etenkin rakennusten kulmien siivuttamista sekä huoneiden vyöryttämistä. Minkähän takia opetettavia suoritustapoja täytyy muuttaa vuodesta toiseen?

Illalla siirryimme tukikohtapalveluun Saharan pohjoispuolelle. Kaminaan oli saatava tuli, polttopuita oli pilkottava, viallisten telttalyhtyjen tilalle oli saatava uudet jne. Teltat oli pystytetty valmiiksi, mutta osa harmillisesti jäiselle maalle. Aavistin, että yöstä voi tulla kostea, kun jää alkaa sulamaan hehkuvan kaminan vuoksi. Näin kävikin ja osa ryhmistä joutui siirtymään kasarmien kellariin jatkamaan keskeytyneitä uniaan. Aamulla pari miestä valittiin märkeiksi varusteita ja halusivat lääkärin vastaanotolle. Heitä en nähnyt enää tässä harjoituksessa.

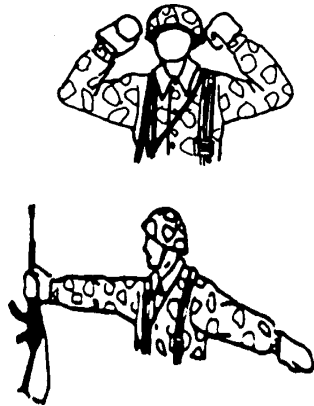
Uusi päivä koitti ja heti aamupalan jälkeen käynnistyi rastikoulutus. Samalla joukkue jaettiin ryhmiin ja joka ukko sai tietää oman tehtävänsä. Minusta tehtiin 2.ryhmän varajohtaja. Ensimmäiseksi harjoittelimme kohteensuojausta check-point-toiminnan muodossa. Käytössämme oli harjoitusta varten vuokrattu siviilihenkilöauto. Tämä oli ehdottomasti päivän mielenkiintoisin aihe myös muidenkin mielestä. Tämän huomasi joukon toiminnan riipeydestä ja innostuneesta asenteesta.

Lounaan jälkeen oli vuorossa perinteiset aserastit: KES, apilas, Itkk 12.7mm, kvkk 7.62mm, sekä harvinaisempi aserasti kertausharjoituksissa Dragunov-tarkkuuskivääri, joka kuuluu jokaiseen torjuntaryhmään kompaniassamme. Rastikoulutuspäivän päätteksi meidät kuljettiin moottorimarssilla Syndaleniin, jossa majoituimme puolijoukkue telttoihin.

Seuraavana aamuna klo 05 kömmimme ulos teltoista aamupalalle huoltojoukkueemme kenttäkeittiön maastoon. Mereltä puhaltava tuuli tuntui purevalta. Oli päästävä liikkeelle, muuten tulisi vilu. Onneksi pääsimme nopeasti jalkamarsseille taisteluampumaradalle, jossa vietimme koko päivän. Asetuimme puolustukseen rehevötyneen järven (nykyään suo) itärannalle, jossa parin tunnin valmisteluiden jälkeen suoritimme puolustustaisteluumunnat. Joukkueemme tukiryhmän itkk oli myös mukana, tosin 7,62mm piipulla varustettuna, mutta sen tulitukiteho oli vaikuttava. Vaikka torjuntajoukkueemme yli 40 miehestä oli harjoitukseen tullut vain osa oli taisteluammuntojen tulivoima silti vaikuttavaa. Ammuntojen jälkeen oli vuorossa tukikohtapalvelua, henk.koht.huoltoa, sauna, sotilaskoti jne.

Kertausharjoituksen neljäs päivä piti sisällään jv-koulutusta. Meidän joukkueen oli tarkoitus aloittaa kovan sirpalekäsikranaatin heitolla. Ennen varsinaista suoritusta harjoittelimme perusteellisesti kranaatin heitokuntoon laittoa sekä suojautumista vaaratilanteessa, esim.jos kranaatti tipahtaisi heittopoteran pohjalle. Varotoimenpiteet olivat perusteelliset, sillä kantakouluttajan mukaan kranaatin sirpaleet ovat lentäneet heittopoteran taakse jopa 100 metrin verran. Heitot sujuivat ongelmitta ja oli aika siirtyä kertasingoradalle. Täällä suoritettiin kevyen kertasingon ammunnat taistelijapari kerrallaan harak-ammuksilla. Aluksi suuri osa miehistä ampui liian alas, tämä johtui kouluttajan mielestä virheellisestä otteesta singon rungosta sekä liian rajusta laukaisurasian painamisesta. Otettiin uusi kierros ja tulokset parantuivat.

Iltapäivällä oli vuorossa joukkueen etenemismuodot sekä hyökkäysharpjoittelu. Oli mukava saada jo liikuntaa ainaisen seisoskelun sijaan. Etenemismuodoista kävimme läpi ryhmäjonon, ryhmäparijonon ja avorivin. Käsimerkkien merkitykset oli hukassa osalla ryhmäjohtajista, jopa joukkueen varajohtaja (res.upseeri) sekoili välillä niiden käytössä. Hyökkäysharpjoitus sujui vauhdikkaasti tuli ja liike -periaatteella. ”Mene sinä, minä suojaan”- hutoja kuului kiitettävästi. Tosin jälleen oli ongelmana se, että jotkut taistelijat etenevät liiaksi muiden eteen. Se on tietysti hyvä, että innokkuutta löytyy...

Klo.18 astui tilanne päälle. Ilmeet vakavoituivat, aseita hierottiin, paukkupatruunat jaettiin. Joukkueestamme lähti myöhään illalla maastontiedusteluun Santahaminaan joukkueenjohtaja ja kaikki ryhmänjohtajat. Meille vararyhmänjohtajille tuli nyt aito johtamistehtävä joukkueen varajohtajan apuna. Klo.02 yöllä laitettiin hyisessä tuulessa teltat ja varusteet kasaan ja aloitettiin moottorimarssi kohti pääkaupunkiseutua. Joukkueemme oli karkijoukkona komppaniamme kuljetuskolonnessa, ryhmäni oli sijoittunut toisena kulkevaan maastokuormautoon. Itse istuin ohjaamossa ja yritin pitää kuljettajan hereillä. Tosin roolit vaihtuivat matkan aikana, sillä meinasin nukahtaa hyttiin, mutta kuljettaja oli puheliaalla päällä ja onnistui pitämään minut hereillä.

Parin tunnin moottorimarssin jälkeen saavuimme Vantaalle ja seisoimme kauppakeskuksen pysäköintialueella tunnin tauolla. Oli järkyttävän kylmä, miehet hytisivät kovassa tuulessa sissitakit päällä. Vihdoin matka jatkui kohti Santahaminaa, jossa vihollinen oli noussut maihin. Perillä jalkauduimme Kuvun maastossa ja tapasimme joukkueenjohtajamme, joka otti joukon komentoonsa ja aloitettiin etenemisen kohti Helsinki-simulaattoria, Saharan itälaitaa pitkin. Vedin omaa ryhmääni avojonossa, koska ryhmänjohtaja oli vielä etumaastossa maastontiedustelussa. Törmäsiimme hetken kuluttua vihollisen varmistusryhmään, joka kiivaan laukaustenvaihdon jälkeen vetäytyi kohti Helsinki-simulaattoria. Komppaniamme kaksi muuta joukkuetta yritti ensin vallata simulaattoria, mutta tuloksetta. Tuli meidän vuoro ja onnistuimme karkoittamaan vihollisen (ennalta laaditun käsikirjoituksen mukaisesti), vaikka vihollinen tulitti raivokkasti meitä simulaattoria sisällä.

Tilanne jatkui kuitenkin vielä, joten varmistimme lähirakennukset ja asetuimme puolustukseen etelään päin. Hetken kuluttua kuului vasemmalta raivokasta taistelun ääntä ja pian saimme käskyn suorittaa komppanian sisäisen vastahyökkäyksen naapurijoukkueen aseisiin ja lyödä vihollinen. Onnistuimme ja löimme vihollisen pakosalle Saharan suuntaan ankaran tulituksen saattelemana.

Kuten arvasin, tällöin komennettiin tilanne seis ja käskettiin luovuttamaan patruunat pois. Seurasi Kaartin Jääkärirykmentin komentajan palautepuhuttelu, kenttälounas ja siviililaatikoiden nouto. Siviilivarusteet päällä luovutimme aseiden ja joukkuekohtaiset välineet. Lopuksi oli vielä vuorossa erittäin hitaasti etenevä henk.koht.varusteiden luovutus varusvarastolla. Jotkut lähes nukkuivat vauhtisakin päällä ja ei ihme, sillä yöunet olivat jääneet edellis yönä todella vähiin. Kotiuttamista hidasti myös TorP:n jääkärikomppanian samanaikainen varusteiden luovutus. Oli helpottava tunne saada sotilaspassi kouraan ja ohittaa Santahaminan siltavartio.

Kyseinen harjoitus oli meidän joukollemme viimeinen, sillä miesten keski-ikä on päälle kolmenkymppin. Oli poikkeuksellista, että pataljoonamme oli yleensä kutsuttu kertausharjoitukseen, mutta Sotilasläänillä oli tähän omat syynsä. Harjoitus oli minulle arvokas muistutus siitä, minkälainen on todellinen reserviläisjoukko. Olen läpikäynyt monet VEH-harjoitukset, mutta niissä joukot ovat motivoituneita ja mukana on monesti vakiokasvoja. Nyt sain itse kokea sen, että todellinen sodanajan reservijoukko tarvitsee aikaa koulutautua oman tehtävänsä hoitamiseen. Tämä asettaa myös toimiville johtajille haasteita, jotta heidän omat tietotaitonsa pysyvät ajan tasalla. Tähän on apuna esim. vapaaehtoinen maanpuolustustoiminta, josta kerroin oman joukkueeni miehille. Upeaa oli todeta, että komppaniani varapäällikkö sekä joukkueenjohtaja ovat olleet aikoinaan TaRun aktiivijäseniä. Lisäksi oma ryhmänjohtajani on Espoon Reserviläiset ry:n jäsen. Mukava olisi nähdä Teitä jälleen aktiivitoiminnassa mukana.

ylimatruusi Perttu Salonen

HYVÄ ALKU RESERVIURALLE

RUK:n järjestämät kouluttajakurssit 5. ja 6. pidettiin Haminassa ja Valkjärvellä maaliskuussa 2002. Harjoituksiin osallistui yhteensä 565 reserviläistä, joista osa sodanajan joukkuenojohtajia ja osa MPK ry:n valitsemia kouluttajia. Itse olin kurssilla 5, innokkaana vapaaehtoisena, joten kuuluin kai jälkimmäisiin. Aikaisempi kokemukseni kertausharjoituksista rajoittui partiosuunnistuskisoihin. TaRuun liityin viime syksynä, joten olen melko uusi kasvo reserviläistoiminnassa...vielä.

Kaikilla osallistujilla oli mahdollisuus asioiden etäopiskeluun internetin välityksellä. Monilla oli teknisiä vaikeuksia, kuten minulla, mutta etäopiskelu sai erittäin hyvää palautetta. Pohjatietoja on hyvä kerrata/opetella omassa rauhassa ennen harjoitusta.

Perustaminen oli Haminassa, josta siirryimme välittömästi varusteitten kuittauksen jälkeen talviselle Valkjärvelle. Päiväohjelma viiden päivän telttaretkellämme sisälsi ryhmittäin tapahtuvaa rastikoulutusta rastien aiheitten käsitellessä lähinnä jääkärijoukkueen toimintaa ja aseita. Kukin ryhmäni jäsen veti viikon aikana 2-4 kestoltaan noin 30 minuutin rastia, ja koska ryhmäni käsitti lähes kaikki aselajit mukaanlukien ilma- ja merivoimat, oli rastin vetäjän asiantuntemus melko usein edellisen illan lueskelun varassa. Kunkin rastin jälkeen ryhmä antoi palautetta rastin vetäjälle keskittyen esiintymis- ja opettamistaitoihin, ei niinkään esityksen asiasisältöön. Viikon mittaan katosikin monelta rastin vetäjältä ns. "hermokeppi" käsistä tai katse löysi muutakin kuin omat kengän kärjet.

GONA 2/2002 sivu 14

Illat kuluivat rattoisasti seuraavan päivän rastikoulutuksia valmistellessa, joskus jopa pitkälle aamuyöhön. Mutta tokihan aikaa löytyi myös sotkulle ja saunalle, ja viimeisen illan yhteinen illanvietto makkaranpaistoinen iltanuotiolla kohotti yhteenkuuluvuuden tunnetta ja ehkä lisäsi myös hieman intoa hakeutua uudelleen vapaaehtoiseen maanpuolustustoimintaan.

Meno oli hieman erilaista "normaaleihin" kertausharjoituksiin verrattuna, sillä vapaaehtoisuus näkyi ihmisten asenteissa ja toiminnassa. Isot miehet kirmasivat taukojumpassa ja -leikeissä aivan eri innolla kuin varusmiehet. Elämäkokemus paistoi kaikesta toiminnasta ja siitä saattoi ottaa oppia. Tiivis päiväohjelma aamusta pitkälle iltapäivään venyvine rastikoulutuksineen täydennettynä iltojen valmistelevalla osuudella olivat yllättävän raskasta ja positiivisesta asenteesta maanpuolustustoimintaan oli enemmän kuin hyötyä.

Yleisesti ottaen koin kouluttajakurssin hyvänä ja opettavana kokemuksena ja voin suositella lämpimästi tulevia kursseja muillekin!

Jatkossa varmasti tavataan
Vänrikki Asmo Tenhunen

GONA 2/2002 sivu 15

CITY 2002

Sairaankuljetusjoukkueen lääkäri on asentanut rintaontelon läpi ammutulle haavoittuneelle Nieluputken turvaamaan hengityksen kulun ja tippakanyylin kädenselkään estämään sokkia.

Puolustusvoimien pääsotaharjoitukseen, Ilma 2002:een liittyi useita pienempiä harjoituksia, kuten pääkaupunkiseudulle sijoitettu City 2002. Aiheena oli nk. harmaan ajan toiminta, jossa sotatilan lait eivät vielä olleet astuneet voimaan, mutta väestönsuojelumuodostelmat johtoelimineen oli kutsuttu palvelukseen. Kaikki turvallisuusohjaukset eivät siis olleet puolustusvoimien käsissä, vaan turvallisuudesta vastasi vielä poliisi. Eri viranomaisten yhteistyön testaus oli eräs harjoituksen tavoitteista.

Kesäkuun kuudes aamu on alkamassa lintujen lauluun kello 04. Keskusvaraston vartija huomaa kuitenkin epäilyttävää liikettä korkean panssariverkkoaidan takana, lehtimetsän varjoissa. Hahmot osoittautuvat kuudeksi tai seitsemäksi miehiksi, joilla on aseet ja suuret kantamukset. Samassa aitaa vasten kohoavat tikkaat, ja hetkessä miehet ovat kuin lennossa ylittäneet sen. Valvontakameroiden sijoittelussa on minimoitu laajan ulkoalueen kuolleet kulmat, joten kaikki tallentuu kaiken aikaa nauhalle. Vartija tekee poliisille hälytyksen aseistetuista miehistä. Poliisi pyytää Puolustusvoimilta apua.

Vihollisen iskuryhmä hajaantuu pareittain eri puolille varastoaluetta. Kuuluu laukauksia ja erilaisia räjähdysääniä. Korkeat liekkien hulmahdukset valaisevat aidan takana olevia puita ja sankat savupilvet nousevat rakennusten takaa. Lisää räjähdysääniä ja tienoo tärähtelee niiden paineaaltojen voimasta. Vihollisen erikoisjoukkojen tuhojaryhmän nähdään poistuvan alueelta jättäen jälkeensä karmean tuhon ja sekalaisia miinoitteita.

Poliisipartio kaartaa paikalle selvittämään tilannetta ja johtamaan pelastustoimia. Siviileitä, varaston työntekijöitä on poliisin laskujen mukaan iskuryhmän jäljiltä verissään 19 haavoittunutta ja monet muut ovat poissa suunniltaan. Kaksi suurta hallia on tulossa molemmista päistään. Jotkin sokista selvinneet työtoverit koettavat auttaa parhaan taitonsa mukaan pelastustoimissa. Koko tilanne on kuitenkin aivan liian suuri ja katastrofaalinen. Asfalttipihalla on ruumiita, suuria verilammikoita sekä tuskissaan ryömiviä haavoittuneita.

20 minuutin kuluttua hälytyksestä saapuu kaksi VPK:n yksikköä ja pian läheiseltä sairaalalta tiedustellaan, mikä on heidän valmiutensa ottaa hoitoon kriittisessä tilassa olevia potilaita. Valmius on parillekymmenelle potilaalle. PV:n sairaankuljetusjoukkue saapuu paikalle tuoden joukkueellisen sairaanhoidon ammattilaisia, lääkäreitä, sairaanhoitajia sekä lääkintävahtimestareita. Myös pioneereja ajaa varastolle pomminpurkupuvuissaan alkaen selvittämään vihollisen jälkeensä jättämiä räjähteitä.

Tilanne oli lavastettu hyvin todenmukaisesti, mikä varmasti loi myös paineita ja epärointiä.

Pomminpurkurymä valmistelemassa vesitykkiä rikkomaan miinan suunnatulla räjähdyksellä.

Varaston oman henkilökunnan pelastustoimet jakaantuivat kahtaalle. Osa alkoi sammuttaa tulipaloja ja toinen ryhmä keskittyi haavoittuneiden ensiapuun. Savua ja liekkejä oli alueella paljon, joten sammutusryhmä pääsi heti tositoimiin. Haavoittuneita auttamaan tullut viiden hengen ryhmä yritti parhaansa, mutta heiltä loppuivat voimavarat kesken. Potilaita oli aivan liian paljon ja he olivat lähes kaikki erittäin vaikeasti haavoittuneita.

Paikalle saapuneet VSS-muodostelmat, kaksi VPK:n yksikköä, osallistuivat myös ensiapuun. Poliisi huomasi miinoja potilaiden läheisyydessä ja keskitti kaikki voimavarat haavoittuneiden evakuointiin turvallisemmalle alueelle. Käytettävissä oli vain muutamat parit, mutta kuljetuslavoja ja lautoja huomattiin ottaa myös käyttöön. Miinojen eristäminen ja merkitseminen aloitettiin.

Ammunta ja räjähdykset olivat kuvitteellisia läheisen asutuksen takia, mutta jo hämärässä tapahtunut poliisien ja aseistettujen sotilaiden liikehdintä poiki useita hälytyksiä Espoon poliisille. Suunnittelussa poliisi oli jo tästä varoittanut, koska he joutuvat tarkistamaan kaikki tällaiset hälytykset. Koska ammunta ja räjäytykset jätettiin pois ei hälytyksiä tehty kuin lähialueelta.

PALAUTE

Henkilökunnan Ea-ryhmän toiminnassa oli kyllä yrittystä, mutta ryhmänjohtajalta jäi tilanearvion teko selvästi puutteelliseksi ja potilaiden priorisoinnin puuttuessa osa menehtyi. Vapaapalokuntien toiminta oli selvästi vakuuttavampaa, mutta heilläkin hätäensiavun aloitus kesti liian kauan. Sairaankuljetusjoukkueen käsissä haavoittuneet olivatkin sitten ammattilaisten hoidossa. Potilaat kuljetettiin sairaalaan asti saamaan perusteellisempaa hoitoa.

Miinoja ei varaston oma henkilöstö eikä VSS:n väki tunnistanut eikä siten ymmärtänyt niiden vaaraa. Eräs hörhö potilas kuljetteli niitä ympäriinsä. Tässä vaiheessa poliisi huomasi miinat, pyysi, kehotti ja lopuksi käski laskemaan ne varovasti maahan. Alueella ollut erittäin herkkä magneettimiina jäi poliisinkin määrittelemän suojauksen ulkopuolelle, ja poliisi itsekin liikkui aseineen, käsirautoineen ja radioineen sen laukeamissäteiden sisäpuolella.

PV:n pomminpurkukyksikkö toimi ammattitaitoisesti ja varovasti. Kuulin vakuuttavasti toimineen yliluutnantin olleen aiemmin Jugoslaviassa vastaavissa tehtävissä. Hänen eri miinojen tunnistamisensa jopa parin kymmenen metrin päästä oli erittäin kiitettävää.

TOINENISKU

Seuraavana päivänä, siis perjantaina pidettiin lähes vastaavanlainen harjoitus toisella puolella pääkaupunkiseutua. Tilanne oli muuttunut edellisestä niin, että tiettyjä kohteita suojattiin ja vihollisen iskuryhmä joutui nyt tulitaisteluun suojamiehistönsä kanssa. Alueella siis taisteltiin ja haavoittuneita tuli jonkin verran vähemmän kuin edellisen päivän iskussa. Tuhojapartio ei jättänyt tällä kertaa vetäytyessään jälkeensä räjähteitä.

Täkäläisen varaston ea-ryhmä, joka täälläkin tuli ensimmäisenä auttamaan, oli selvästi tottuneempi työskentelemään toistensa kanssa. Ryhmässä oli toistakymmentä henkeä ja kaikki kävivät empimättä auttamaan potilaita. Lähes ainoana miinuksena oli ryhmänjohtajan liian puutteellinen tilanearvion, jota muiden ryhmäläisten aktiivisuus pienessä määrin korjasi.

Erittäin myönteisenä tapauksena huomasi paikalle tulleen spol-osaston oma-aloitteisen ensiavun annon. Se ei varsinaisesti kuulunut heille käskettyyn tehtävään, joka oli alueen turvallisuuden varmistaminen. Tällainen oma-aloitteellisuus on aina positiivista, jos se ei vain häiritse annetun tehtävän suoritusta. Nyt en huomannut vartiointia kuitenkaan laiminlyödyn.

PV:n sairaankuljetusjoukkueen ollessa paikalla auttamassa haavoittuneita, heräsi jollekin miehelle epäilynsä ansoituksesta. Siellä rekkojen välissä makasi reppu selässään selällään menehtynyt haavoittunut. Tässä repussa oli kai jotain outoa, koska sitä epäiltiin ansoitetuksi. Ruumiin käsittely oli sitten sen mukaista.

Koko sotaharjoitukseen osallistui kaikkiaan lähes 12.000 miestä. Näissä kuvaamissani Espoon ja Vantaan harjoituksissa oli kh-käskyn saaneiden reserviläisten ja varusmiesten lisäksi parin joukkueen verran vapaaehtoisia Espoon ja Vantaan paikallisosastoista, haavoittuneina ja muina avustajina. Kolme tuntia ennen Espoon iskua oli Seutulan lentokentällä pelastusharjoitus terrori-iskun jälkeisestä toiminnasta. Tämä ei ollut PV:n harjoitus, mutta kun sotilaat liikkuvat eristämässä kenttää, niin kyllähän siinä eri harjoitusten jauhot sekaisin menivät.

Ltn Erkki Stenman

ANSIOKKAASTA VAPAAEHTOISESTA MAANPUOLUSTUSTOIMINNASTA TUNNUSTUKSEN SAANEITA YHDISTYSTEMME JÄSENIÄ

Tasavallan Presidentti on ylentänyt 4.6.2002

Heikki Simola majuriksi

Ville Maijanen yliluutnantiksi
Tuomo Saaristo

Jarkko Reuhkala luutnantiksi

Puolustusministeri on myöntänyt 4.6.2002

Kari T. Puolakka RULAm (RUL kultainen ansiomitali)

VALISTUSUPSEERIN PALSTA

SUOMEN SOTILAAT, KANSALAISET

Jokin aika sitten Suomessa vieraili joukko korkea-arvoisia Nato-maiden sotilaita. Olivat kuulemma kovasti ihmetelleet tätä yleiseksi asevelvollisuudeksi kutsuttua sotilaallista muinaisjäännettämme. Tanskalaisen ja norjalaisen ye-upseerin olisi kyllä enemmän syytä ihmetellä sitä, miksi Maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnan tekemän tutkimuksen mukaan 80 % kansalaisistamme on sitä mieltä, että tätä maata on syytä puolustaa aseellisesti vaikka lopputulos näyttäisi epävarmalta. Maailmanlaajuisestikin kyseessä on toki aivan poikkeuksellinen tulos, mutta varsinkin ko. maissa vastaaviin kyselyihin on saatu aivan eri tuloksia. Historiallista taustaa vasten en ihmettele, sillä esim. koko Tanskan armeija antautui saksalaisille 1940 vain noin tunnin taisteluiden jälkeen. Isäni isä taisteli siis yksinään toisessa maailmansodassa useamman tunnin kuin Tanskan koko armeija.

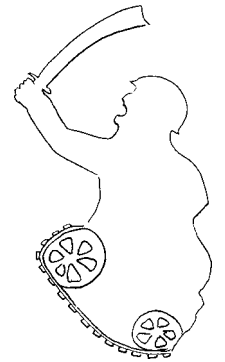
Mistä sitten johtuu tämä suomalaisten poikkeuksellisen luja tahto puolustaa maataan? Koska Suomessa kansa, valtio ja armeija ovat yksi ja sama jakamaton instituutio.

Max Weberin klassisen määritelmän mukaan *valtio* on yhteisö, joka pyrkii fyysisen väkivallan legitiimin käytön monopoliin tietyllä maantieteellisesti rajatulla alueella. Käytännössä valtio on kuitenkin kokoelma instituutioita ja organisaatioita. Modernin eurooppalaisen valtion synnyn voi katsoa ajoittuvan nk. sotilaalliseen vallankumoukseen 1600–1700 luvuilla. Tällöin organisoidut armeijat palasivat Euroopan sotaanäyttämöille pimeän keskiajan sekasorron jälkeen. Ammattisotilaiden ja ammattimaisesti johdettujen esikuntien antaman esimerkin mukaisesti myös valtioihin alkoi hiljalleen syntyä ammattitaidon perusteella valittu virkamieskunta sekä niiden tarvitsemat virastot ja ministeriöt. Moderni valtio siis syntyi sotilaista.

Kansakunnan määritelmä on huomattavan paljon vaikeampaa. Sitä kun ei voi määrittellä pelkästään esimerkiksi rodun, uskonnon, yhteisen edun, maantieteen tai edes kielen perusteella, vaikka yhteisen kielen kehittyminen toki olikin tärkein *kansallisvaltioita* synnyttänyt tekijä. Teologi Ernest Renan määritelmän mukaan kansakunta onkin sielu, henkinen tila. Renan kansakunta on siten laajennettu yhteisö, jota pitää koossa yhteinen tieto niistä taisteluista, joita on jouduttu käymään menneessä ja joita ollaan valmiita käymään tulevaisuudessa. Kyseessä on ihmisten välinen sopimus halusta puolustaa elämää yhdessä.

Tämän nykyisen merkityksensä kansakunnan (*natio*) voi katsoa saaneensa 1700–1800 lukujen eurooppalaisten sisällissotien aikana. Moderni kansakunta on siten syntynyt sotilaiden käymistä taisteluista.

Suomen valtion kansalaisen tärkein tehtävä on olla hyvä sotilas ja sotilaan tärkein tehtävä on olla hyvä kansalainen. Jos kerran valtiot ja kansat ovat syntyneet sotilaista, ovat sotilaat varmasti hyviä kansalaisia. Jos taas sotilaat ovat kansalaisia, tietävät he varmasti taistelevansa oman kansansa ja valtionsa puolesta.

Curzio Malaparte, Italian armeijan kapteeni, ensimmäisen maailmansodan veteraani, kirjailija, lehtimies ja sotakirjeenvaihtaja saapui Suomeen keuhköllä 1942. Tätä ennen hän oli kesällä 1942 ollut Ukrainassa seuraamassa Unternehmnen Barbarossan etenemistä. Venäjää puhuvan ja ymmärtävän reportterin kuuluisassa *Corriere della sera* julkaisemat tarkat, totuudenmukaiset ja puolueettomat sotakuvaukset aiheuttivat skandaalin, josta seurasi neljä kuukautta arestia Italiassa. Tammikuussa 1942 Saksan ongelmat itärintamalla olivat yleisesti tiedossa, ja Curzio vapautettiin. Hän ei enää kuitenkaan uskaltanut lähteä saksalaisten rintamalle, mutta pyysi ja pääsikin Suomeen.

Ensimmäisissä kirjoituksissa Kannakselta maaliskuulta on kulttuurishokin makua; mm. korsein sisustuksesta mainitaan: ”Se on oikea laveri, samanlainen kuin sotavangeilla, sotilaat ja upseerit nukkuvat siinä yhdessä”. Purnaus jatkuu: ”Lukija huomatkoon, että Suomen armeijassa upseereilla ei ole palvelijaa, ja siksi minäkin joudun kantamaan kaiken harteillani.”

Pikku hiljaa tämä aivan eri maailmasta saapunut italialainen alkaa kuitenkin ymmärtää suomalaisia. Curzio puhuu saksaa ja niin puhuu moni suomalainenkin. Pala palalta hän pureutuu syvälle suomalaisuuteen ja suomalaisten sotilaiden ajatusmaailmaan. Hän kirjoittaa tapaamistaan sotilaista, heidän ajatuksistaan ja tekemisistään tarkkuudella, joka hämmästyttää suomalaista lukijaa. Mutta parasta antia ovat hänen analyysinsä, kuten kirjoitus nuorista suomalaisista sotilaista:

”Silti heillä on otsallaan, katseessaan miehisyden leima, joka on moraalista, ei niinkään fyysistä laatua. He ovat jo miehiä, moraalissa, yhteiskunnallisessa mielessä. He ovat tietoisia ihmisiä, kypsiä ja miehekkäitä, eivät vain sotilaina, vaan myös yhteiskunnan jäseninä.”

Vanhasta sivistysvaltiosta tullut ja klassisen koulutuksen saanut aristokraatti ihastelee suomalaisen rivisotilaan tietoisuutta velvollisuuksistaan kansalaisena. Hieman hämmästyneenä hän joutuu toteamaan, että Pohjolan metsiä vartioivat jurot suomalaiset ovat todellisia kansalaisotilaita antiikin kaupunkivaltioiden parhaiden perinteiden mukaisesti:

Reserviläinen on Suomen puolustuksen selkäranka.

”Kun kuuntelen mitä nämä sotilaat, erityisesti nuoremmat, sanovat minulle, mitä he puhuvat keskenään, vakuutun päivä päivältä yhä enemmän siitä, että nämä suomalaiset sotilaat, sekä vanhat että nuoret, eivät ole vain maailman urheimpia, vaan myös sivistyneimpiä. Tämä on sitäkin ihailtavampaa, kun suurin osa näistä sotilaista kuuluu tavalliseen kansaan; he ovat maanviljelijöitä, työläisiä, metsätyömiehiä, kalastajia, poromiehiä, tottuneita kovaan, puutteelliseen ja yksinäiseen elämään metsissä, järvillä, Pohjolan äärettömissä erämaissa. He ovat ”sivistyneitä” sotilaita sanan parhaimmassa ja jaloimmassa merkityksessä.”

Suomen perustuslain 127 § säädetään maanpuolustusvelvollisuudesta seuraavaa: ”Jokainen Suomen kansalainen on velvollinen osallistumaan isänmaan puolustukseen tai avustamaan sitä sen mukaan kuin laissa säädetään.”

Lain laatijat eivät osanneet tuoda lauseessa esiin sitä, että isänmaan puolustaminen on oikeus, ei velvollisuus. Itse olisin laittanut perustuslakiin, ihan ensimmäiseen pykälään, sen mitä F.E. Sillanpää kirjoitti pojalleen:

”Tääl’ on suorana seistä ja kaatua, joka miehellä oikeus.”

Suomalaisten ymmärrys kansasta, valtiosta ja jokaisen sotilaan velvollisuuksista on hämmästyttävää, kun ajattelee että tilanne oli sekava ja kahtiajakautunut vain vähän aikaa sitten. Silloin jokaisen oli valittava puolensa ja kaaduttava sen takia, vaikkei siitä ehkä paljoa ymmärtänyt. Voittajan mukaan oli sitten valtaenemmistön alettava toimimaan ja ajattelemaan.

Silloin punnittiin todelliset aatteen kannattajat, jotka vielä uskalsivat tunnustaa väriä. Mutta ehkä osa heistä oli niitä ääri-ihmisiä, joille ei kelpaa mikään ja nykyään heidät nähdään barrikadeilla ja mielenosoituksissa.

Miten niinkin lyhyessä ajassa oli punaisista ja valkoisista tullut suomalaisia? Ehkä suuremman katastrofin uhka jätti taakseen kaikki pienemmät rosot ja huomattiin taas, että meidän asiaa ajavat... vain me itse.

Mikä voi selittää Italialaisen aristokraatin haastatteleminen suomalaisten sivistyneidyyden. Mehän olimme ryypiskelevä, maalattiaisissa majoissa elävä maalaiskansa. Ehkä totuus löytyy arkipäivän ja käytännön järjestelyistä. Ehkä Italialaisen, saksaa puhuvan, aristokraatin puheille tuotiin sopivia, kielitaitoisia sotilaita. Ehkä metsän siimeksessä, kangasteltassa asusteleva joukkueenjohtaja, joka siviilissä opetti yliopistolla historiaa, oli omiaan antamaan kuvan suomalaisesta jermusta.

Olihan todellinen jermu, kaukopartiomies, ollut pulassa hakiessaan suomalaisille ja saksalaisille upseereille kellarista juustoa ja löytäessään vain täysin homehtuneen juustotahkon. Epätoivoisena pahimpia homeita puukonkärjellä tonkiessaan hän huomasi aina vain lisää hometta paljastuvan. Pian tuli suomalainen upseeri kummastelemaan, mikä siinä juuston noudossa oikein jumettaa ja vei koko köntän nauraen herroille. Oli siinä jermulla ihmettelemistä, ensi kertaa sinihomejuustoa tavatessaan.

Totuus tietysti löytyy jostakin tästä välistä, mutta niin on vain herrojen näkemys sodasta erilainen kuin hiekkakuopassa makaavan sotilaan.

Suomalaisen sotilaan suurin ero ja vahvuus on aina ollut omatoimisuus ja aloitteellisuus. Missä tahansa suomalaiset ovat sotineen, on heidän taistelulleen ollut ominaista omaperäisyys joka on poikunut uusia sotatermejä kuten: hakkapeliitat, mottitaistelut, molotovin koktail...

Suomalainen on taistellut eristyksissä ollessaankin päättäväisesti ja monesti selvinnyt kiperistäkin tilanteista yllättävällä toiminnallaan voittajaksi. Kun eräs joukkue oli jäänyt eristyksiin tieyhteyden katkettua muihin omiin joukkoihin, kaappasi johtaja vihollisen kuorma-auton ja ajoi kylmästi omien yhteyteen, ilman tappioita. Tai kun konekiväärimies ihmetteli ympäristössä olevan ihmeen hiljaista, ja ryssää lappaavan alati omalle hollille, jatkoi hän omaa taisteluaan kunnes tilanne rauhoittui. Pian tulivat omat sivustasta vastahyökkäykseen valtaamaan menetetyt asemat. Kk-mies ei ollut huomannut muiden irtautuneen ja jatkoi epähuomiossa taistelua, kunnes vihollinen sai tarpeekseen ja vetäytyi. Oli kuulemma ollut Komppania yrittämässä, mutta yksi mies oli jäänyt tielle.

Vastaavaa esiintyy muissa armeijoissa paljon vähäisemmässä määrin. Vain erikoisjoukoissa saattoi yhtä laajalti löytyä merkkejä vastaavasta. Meillä oli siis puolen miljoonan miehen erikoisjoukot. Ehkä taistelujen mittakaava oli muualla niin paljon suurempi, ettei yksilöiden venymiset vaikuttaneet tulokseen vähääkään.

Kun meillä vallattiin kukkuloita, vallattiin muualla valtioita. Suuressa mittakaavassa sota lähenteli matematiikkaa. Onneksi olimme ja olemme edelleen sen kurimuksen laitamilla.

ltn Arto Pulkki

Rajalla

Raja railona aukeaa.
Edessä Aasia, Itä.
Takana Länttä ja Eurooppaa;
varjelen, vartija, sitä.

Takana kaunis isänmaa
kaupungein ja kylin.
Sinua poikas puolustaa
maani, aarteista ylin.

Öinen, ulvova tuuli tuo
rajan takaa lunta.
Isäni, äitini, Herra, suo
nukkua tyyntä unta.

Anna jyviä hinkaloon,
anna karjojen siitä.
Kätes peltoja siunatkoon!
Täällä suojelen niitä.

Synkeä, kylmä on talviyö,
hyisenä henkii Itä.
Siell' ovat orjuus ja pakkotyö;
tähdet katsovat sitä.

Kaukaa aroilta kohoaa
Iivana Julman haamu.
Turman henki, se ennustaa:
verta on näkevä aamu.

Mut isät harmaat haudoissaan
aaveratsulla ajaa:
karhunkeihäitä kourissaan
syöksyvät kohti rajaa.

Henget taattojen, autuaat,
kuulkaat poikanne sana -
jos sen pettäisin, saapukaat
koston armeijana.

Ei ole polkeva häpäisten
sankarileponne majaa
rauta-antura vihollisen,
suojelen maani rajaa!

Ei ota vieraat milloinkaan
kallista perintöänne.
Tulkoot hurttina aroiltaan!
Mahtuvat multaan tänne.

Kontion rinnoin voimakkain
ryntään peitsiä vasten
naisen rukkia puolustaen
ynnä kehtoa lasten.

Raja railona aukeaa.
Edessä Aasia, Itä.
Takana Länttä ja Eurooppaa;
varjelen, vartija, sitä.

Uuno Kailas

Uuno Kailas (1901–1933) oli eräs suosituimpia sotienvälisen ajan runoilijoita. Hän oli yksi Tulenkantajien voimahahmoja, mutta osallistuminen Aunuksen retkelle 1919 erotti hänet selkeästi muusta joukosta. Kailaksen mielestä idän ja lännen välillä oli peruuttamaton ristiriita ja Suomi seisoi lännen vartijana Venäjän rajalla. Kailas kuoli tuberkuloosiin vain 32 vuoden ikäisenä.

TYKITYSTÄ PADASJOELLA

Padasjoella nautittiin leppeistä kesäpäivistä, kovista löylyistä, kovasta SRA kisasta sekä reserviläiskiväärien testin tuomasta paukkeesta.

Perjantaina herkuteltiin illan hämyssä maukaalla ja reserviläishenkeen sopivalla rosvopaistilla. Ensimmäinen odoteltiin lihan kypsymistä malttamattomina ja piestiin pahimmat höyryt saunan lauteilla. Saunasta päästyämme nautimme tietysti saunaoluet ja kävimme lapion varteen. Nuotion alta, kuopasta paljastui herkullinen paisti, joka kävi kaupaksi kuin kuumille kiukaan kiville. Siinä sivussa rasvaisia näppejä nuoleskellessa meni myös maukaat lisukkeet huutotorvesta alas. Kohta olikin aika kömpiä punkkaan keräämään voimia asetestin jatkamiseksi sekä sovelletun reserviläisammunnan kisan harjoituksiin.

Asetestissä keskityttiin sotilaallisiin näkökohtiin ja voittajaksi selvisi Puolustusvoimien uusin malli, M/92. Onhan sen oltavakin edeltäjiään parempi, samoin kuin esikuvaansa ja sen halpoja jäljitelmiä. Testi tehtiin Suomen Sotilas lehdelle, josta oli jo juttu Helsingin reservin Sanomissa.

Juttua piisaisi enemmänkin myös sunnuntain sovelletusta kisasta ja sen vaativista ja pikatilanteita sisältävistä toiminnantäyteisistä rasteista...puhumattakaan kilpailun kulusta ja keskinäisestä kisailusta. Eikähän piste-erot käydä kertaalleen läpi jossakin saunaillassa tai tapahtumassa. No, voittaja hymyilköön ja muut harjoitelkoot.

Tulkaa turvallisen ampujan kurssille, harjoitelkaa ammuntaa, osallistukaa kisoihin. Tämähän on juuri sitä sotilaan perusosaamista, joka kuuluu kaikkien pitää kunnossa.

Kokonaiskilpailun tulokset

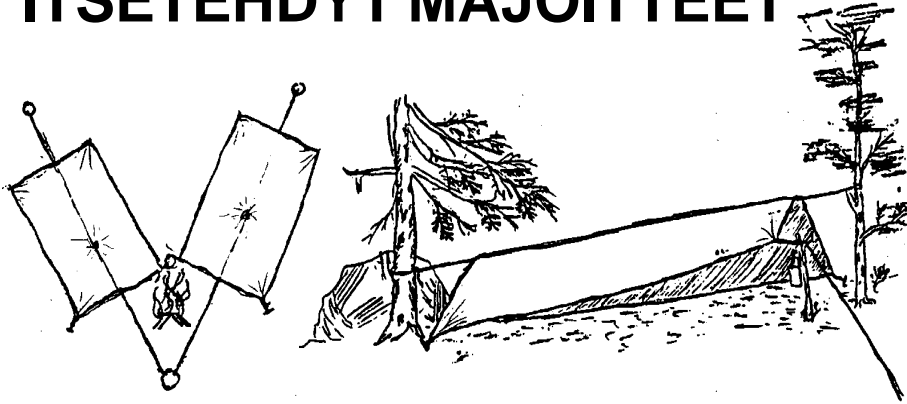
Ampuja		Pisteet	Aika	Tulos	Prosentti	Sijoitus
Pulkki	Arto	137	80,17	1,71	100,00 %	1.
Alajoki	Tomi	98	65,57	1,49	87,46 %	2.
Tikkanen	Jorma	139	119,53	1,16	68,05 %	3.
Maijanen	Ville	103	101,05	1,02	59,65 %	4.
Kautto	Risto	88	96,21	0,91	53,52 %	5.
Kuusisto	Kari	94	153,13	0,61	35,92 %	6.
Karinen	Kimmo	42	147,26	0,29	16,69 %	7.
Kautto	Juho	33	129,76	0,25	14,88 %	8.

Yksittäisten rastien tulokset:

	Kivääri	Haulikko	Pistooli		
1. sija	Maijanen Ville	Alajoki Tomi	Tikkanen Jorma		
2. sija	Pulkki Arto	Pulkki Arto	Pulkki Arto		
3. sija	Kautto Juho	Kautto Risto	Alajoki Tomi		

Kisa oli kova, mutta julma. Ne, jotka eivät tällä kertaa olleet mukana, voivat aloittaa harjoittelun, jotta talvella saadaan uudistettua tuloslistan alkupäätä...

ITSETEHDYT MAJOITTEET

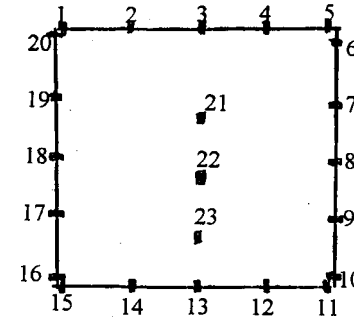
Majoitteen tehtävänä on pitää sadevesi ulkopuolella. Sinun tehtäväsi on huolehtia riittävästä tuuletuksesta, ettei ilmassa oleva kosteus yhdessä hengitysilman kanssa tiivisty majoitteeseen ja varusteisiin. Tuuletus laiminlyödään yleensä sillä verukkeella, että lämpö pysyisi sisällä. Käytettäessä avonaisia majoitteita on syytä pitää mielessä lämpimänä aikana pörräävät tuhannet elukat. Liikkuessa ja leirissä on käytettävä karkotteita, nukkujaa suojaa Rankinen (tiheää ja kevyttä verkkoa). Syksyllä pari hallayötä poistaa itikkariesan.

Sadeviitta m. Jyri

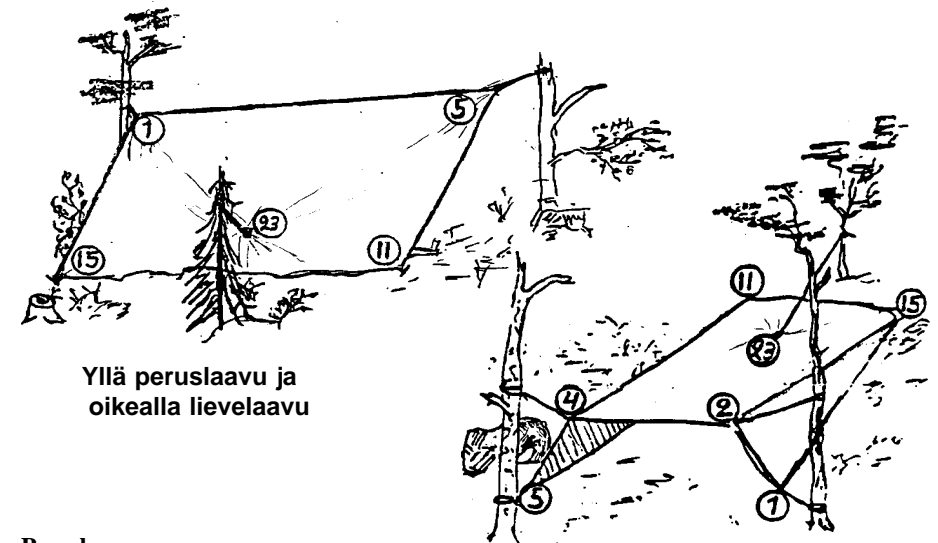
Jos reppu painaa liikaa, niin jätä teltta kotiin ja lepää sadeviitan alla. Viitta sopii vaikka maastohousun taskuun, eikä paljon paina. Kiinnitä tiukalle kiristetty partioköysi siten, että sen yli levitetyn sadeviitan jalkopää on polven ja pääpuoli haarojen korkeudella. Laita viitan jalkopään kulmat kiinni maakiiloihin. Alumiiniset kiilat eivät paina paljon, mutta uppoavat routaiseen ja kivikkoiseen maahan taatusti vikkelämmin kuin metsästä ottamasi kepin tökkeröt. Kiinnitä pääpuolen tuulenpuoleinen kulma 30 cm narulla maakiilaan ja laita vastakkaiseen, viimeiseen vapaaseen kulmaan 5 m naru. Solmi naruun, lähelle viittaa, noin 1 m mittainen keppi ja siitä sitten vedät narun toisen pään maakiilaan tai näreen janttyrään. Täten aikaansaatu viitan liepeen kohotus helpottaa majoitteeseen menoa. Murkukelillä vain kaadat kepin ja olet paremmassa suojassa. Olet varmaan huomannut sitoa hupun vesitiiviiksi. Jos et, niin sateessa varmaankin huomaat.

Jos tst-parilla on majoitteena sadeviitat, niin ne kannattaa laittaa v-muotoon. Vastakkain tulevat pääpuolen kulmat nostetaan ylös samaan keppiin. Nuotion voit halutessasi laittaa lähelle tätä v:n kärkeä, niin kummallekin riittää eräromantiikkaa.

Tämäkin homma toimii, olen itse nukkunut tässäkin majoitteessa makoisia unia 20 asteen pakkasessa ilman tulia, syksyisen ukkosmyrskyn paiskimassa kaatosateessa sekä leppeän kesäyön hyminässä.

Jimmy Mustonen, tuo legendaarinen maastokouluttaja, kehitti 3x3 m, vedenpitävän laavukankaan. Se sai koko joukon nimiä: peku-laavu, rätti, pepa-vaate. Kankaassa on kätevät kiinnityslenkit reunoissa 75 cm välein ja kolme keskellä. Kiinnityspisteitä piisaa ja kepillä saa lenkit lukittua toisiinsa. Jimmy menee pieneen tilaan ja painaa vain kilon. Siitä saa rakenneltua muutakin kuin majoitteen: Paarit, rinkkalautta, donitsi...melkein mitä tahansa. Kaikki seuraavat on rakenneltu jimmystä.

Yllä peruslaavu ja oikealla lievelaavu

Peruslaavu

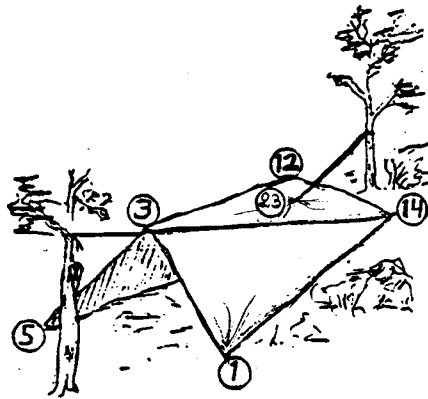
Tämä on erittäin nopea pystyttää ja tuuletus toimii. Suojaan sopii 4 henkeä. Lisäksi sitä on helppo laajentaa useammallekin 4:n porukalle. Etureen korkeus on noin rinnan tasalla. Jos pistät tulet lämmittämään, niin nosta etureunaa korkeammalle, jotta lämpö pääsee pitemmälle pääpuoleen (olettaen, että nukut jalkopaisteessa) ja laita suojaapu estämään varpaita menemästä paistumaan. Kun käytät tulia kuivana aikana, niin muista poistaa palava pintakerros ja käytä tulen ympärillä kivetystä. Sammutusveden on oltava käden ulottuville.

Lievelaavu

Matalamman profiilin majoite. Se on syytä rakentaa, jos sataa jyhyttää. Etureunaankin voi jättää sadelipan. Tähän suojaan sopii vain 3 jäpää. Jos matala peräpuoli tarvitsee lisää korkeutta, niin vedä narulla keskemällä olevasta lenkistä ylöspäin ja niin sadevesikin loruuttelee pois, eikä jää lammikkona painamaan kangasta naamaasi kiinni.

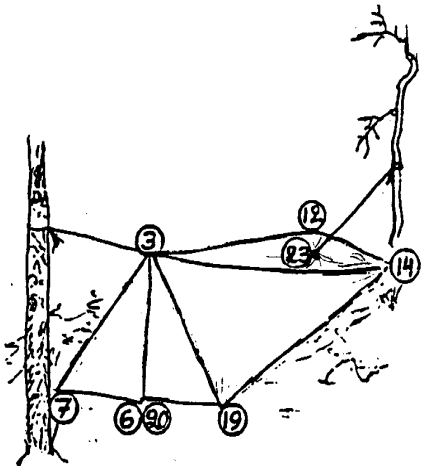
Avotelta

Laavua parempi ratkaisu, jos ilma möyryää reippaammin ja sataa roiskuttaa. Tämän sisään sopi pari kaverusta kaikkine varusteineen suojaan. Koleahkolla säällä avoteltankin ilmanvaihtoa kosteuden tuulettamiseksi on syytä lisätä nostamalla matalaa takareunaa haarakepillä 10-15 sm irti maasta.

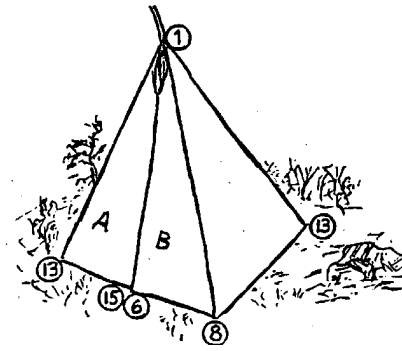
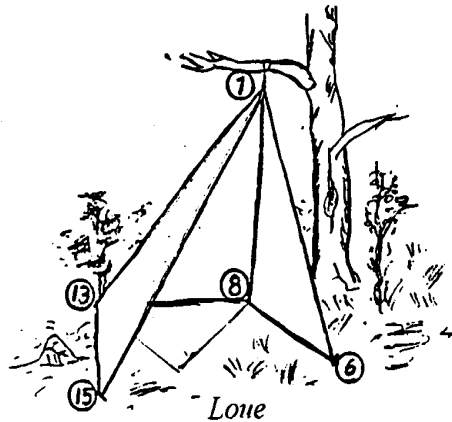
Umpitelta

Tosi syysateen suoja, mutta siihen täytyy jättää tuuletusaukot sekä etu- että takareunaan. Nollan paikkeilla olevilla keleillä koko ajatusleikki kuivista varusteista käytettäessä tätä umpitellemallia on sitten hirtehishuumoria. Tämä telta kastaa pitempiäaikaisen asukkaan taatusti sisäilmaan haihtuvan veden tiivistyessä viileillä pinnoilla. Paitsi jos saat tuuletusta syntymään riittävästi käyttämällä hyväksesi paikallisia vallitsevia reippaitakin tuulia. Tämä edellyttää majoitteen suuntaamista oikein tuuleen nähden. Huomion arvoinen seikka aina maastossa yövyttäessä.

Loue

Loue asentotulen kera tuo erätunnelmaa. Laavua korkeampana loue kerää tarkemmin asentotulesi lämmön ja heijastaa sen yöpyjille. Jos teitä on vain kaksi, niin voitte ottaa tulet "sisälle", mutta muista tuulen suunta, tai vietät enemmän aikaa ulkona kuin sisällä. Tuulen suunta on etettava tässä tarkemmin huomioon, jotta tuuli vie savut sivuun eikä silmille. Myös sateen varalta tuulella on merkitystä, ellei majoitu metsän kekskelle, jossa tuulen voima on vain vähäinen ja vesi tulee suoraan ylhäältä.

Kota

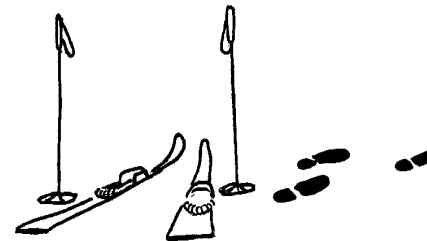
Kota on paras suoja tuulta, sadetta ja kylmää vastaan. Sen pystytykseen, samoin kun louteenkin, tarvitset yli 3 m mittaisen riun, joka vedetään alapäästään sisään, jonkin verran kohden majoitteen takareunaa. Täten tehdään tilaa tulille. Tämä riuku voi tietenkin olla myös kasvava solakka puu. Kun karsit tätä salkoa, niin jätä siihen sopivalle korkeudelle oksan tappi keitto-orreksi ja ehkä toinenkin kuivausripustimeksi. Mutta muista että samalla saat varusteisiisi nuotion yläpuolelta

alibiksi kotiin vietäväksi ihanan vahvan savun tuoksun. Voit tietenkin käyttää tukevaa, riittävän korkealla olevaa oksaakin huipun kiinnittämiseen. Kota syntyy, kun nivot yhteen vastakkain kaksi louetta.

Kotaan voit viedä tulet sisään kuin lapinkotaan konsanaan. Käytä hyvin pienittyä ja kuivaa polttopuuta, ettei mielialasi leijaile polven korkeudella sakeana pyörivän savun tasolla. Lehtipuut säästävät kangasta kipinärei'iltä. Tuulen alapuolella oleva sauma tuetaan ylhäältä haarakepeillä tai naruilla savuaukoksi. Tätä aukkoa, kuten myös vastakkaisella puolella alhaalla olevaa yhdistettyä sisäänkulkua ja ilmanottoaukkoa joudut säätämään ilmanpaineen, tuulen, käyttämäsi polttoaineen, tulen suuruuden ym. mukaan. Kotaan sopii 4 henkeä, joista kolme lepää ja yksi on kerrallaan kipinä. Siinä hän sitten omalla vuorollaan samalla kuivaa ja muutoinkin huoltaa varusteitaan.

Tässä vinkkiä uusien kokemusten löytämiseksi. Jokaisen oma asia on haluaako lähteä kokeilemaan ja ottaa riskiä epäonnistumisesta, jos viritelmä ei toimikaan halutulla tavalla ja syysmyrsky tekee retkestä todellisen seikkailun, vai luottaako kaupan antimisiin tai jääkö nauttimaan kotiin takkatulesta tohvelit jalassa. Itse olen löytänyt vuosien varrelta paljon uutta ja ennenkokematonta, joka pitää mielenkiinnon yllä sekä mielen virkeänä. Suosittelemme löytöretkeilemään.

Vuosia savun tuoksua kankaan tai valmiin majoitteen alla nauttineena
Ltn Erkki Stenman

TARKOITUS ON SAADA TÄLLAISIA MIEHIÄ HARJOITETTUIINAMETSIIIN VARMISTAMAAN KOTIEMME RAUHAA. PARHAITEN TUET SITÄ OLEMALLA MUKANA JA KERTOMALLA LÄHIPIIRILLESIKIN MITÄ ME OLEMME TEKEMÄSSÄ JA MITÄ ON VOITETTAVANA.

TILAISUUS OSALLISTUA TARJOUTUU

**2.11.2002 KLO 11-15 ESPOON
MAANPUOLUSTUSPÄIVILLÄ,
NS. TAISTELULUKIOLLA, TUULIKUJA 5.**

TILAISUUS ON MAKSUTON

OHJELMASSA RESERVILÄISTOIMINNAN
ESITTELYÄ, VARUSTENÄYTTELY SEKÄ
KUVIA TOIMINNASTA.

TERVETULOA

PALAUTUSOSOITE:
Tapiolan
Reserviupseerit
Valkjärventie 1
02130 ESPOO

osoitetarra